

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie skazanego **J. L.**
o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2023r.
wniosku obrońców skazanego **J. L.**
o wyłączenie od udziału w sprawie SSN Marka Motuka
na podstawie art. 41§1 k.p.k. i art. 42§1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w sprawie J. L. o wznowienie postępowania kasacyjnego prowadzonej pod sygn. akt III KO 117/23.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 września 2023r. obrońcy skazanego J.L. wnieśli o rozważenie wszczęcia postępowania o wznowienie postępowania kasacyjnego w sprawie III KK 81/23, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2023r.

Następnie, kolejnym pismem z dnia 26 października 2023r. obrońcy złożyli wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka wymogów bezstronności.

Wniosek ten odrzucony został zarządzeniem z dnia 1 grudnia 2023r., sygn. akt III KB 24/23, ale jednocześnie, z uwagi na treść jego uzasadnienia, uznano, że jest to wniosek o wyłączenie SSN Marka Motuka od udziału w sprawie zawisłej przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt III KO 117/23, złożony w trybie art. 41§1 k.p.k. W tym zakresie nadano temu wnioskowi odrębny bieg.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o rozważenie możliwości wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2023r., sygn. akt III KK 81/23, podniesiono zarzut zaistnienia bezzwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd, w którego składzie orzekającym zasiadała osoba powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 3).

W sytuacji, gdy Marek Motuk został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że biorąc udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy i decydując w przedmiocie zasadności zarzutu podniesionego we wniosku wznowieniowym, pośrednio wypowiadałby się na temat własnego statusu jako sędziego Sądu Najwyższego. Z tej przyczyny, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, strony postępowania mogłyby pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że zarzuty podnoszące zaistnienie uchybienia określonego w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. nie zostaną rozpoznane bezstronnie.

Nawiązać należy tu do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, której teza 6, na gruncie analogicznej sytuacji, daje wyraz zasadzie *nemo iudex in causa sua*.

Co zaś istotniejsze, należy również mieć w polu widzenia i to, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „*nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)*”.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021r., sygn. akt I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[a!]

